

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 108**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

och Rindar. Kommit skatt för att du kan se för stämning och för dig goda och alla
och Rindar. Kommit skatt för att du kan se för stämning och för dig goda och alla

Var det inte lustigt? Du skall jag se om det kan lyckas mig att beriga
någon något af dessa två toflar. Jag får bilda en liten fond för att upp-
muntra de sköna konsterna. Jag har fått aukering 600 Kr. inäntor nu
i är också, det är då första gången, som hänte pengar spelat en roll
för mig. Det kan väl störlig Rasmus i fråga, att du inte vill bli
målard af Björk. Om du inte vill, nå blir du satt på en sådant där
stol, som du ser således med i John Hall. Det är i meningar att
du skulle ha toflar utan jag vill ha den i birst på androgen Bal-
tazger till hult.

Jag har haft en bra vecka på landet och verkligen arbetat från
10-3 och från 6-8 hvar dag. Nu kommer jag inte mer ditut i
sammars, det kommer främmande, och jag tycker bara om det nya
arbetsställe. Det är rätt oyst, men jag tycker nu sig i sammars ha mest lust
att skriva något gammalromantiskt. Proletarerna i Jerusalem har
sjunt mig i betydligt många efter spöken och andra underverk.

Det du kvad jag har läst. Jo, såar vi döde vaqvar, den har jag ej läst
förr. Den är ju intet mästerverk, men på sitt sätt mycket rörande. Tänkt,
att den gamle författares nista verk skulle bli ett ord om tankar i elik-
ten och ^{av den vaknande} efter att lifva ett verkligt lif. Så kommer det väl också att
gå med mig. ~~Fant~~ jag tycker ^{nu} att lifvet tränger sig på på alla sidor
och vill bara hålla det borta från mig. Tänkt, jag tror också som du,
att det inte blir någon så stor lycka för mig att få åter vår egendom, men
det vare så bedrömligt. Jag vill just ~~g~~ ha den som ett bevis på att jag knap-
pat mig upp ur ett tungt nederlag, som vår familj led, då den gick i från oss.
Och jag skulle just ej tycka om att få den efter ett obelpris eller som något
belöning som du en gång föreslog, utan jag vill helst spara i kassa själf till den.
Men finge jag en gård, så finge jag väl också lifva lifvet. Eller gör det intet
lif utan kärlek? Minns du Pompeji, Salvo Rubrum. Hur var det? Var bekrad
Pithedon. Jag menar nu ej pengar, men jag menar dock att detta ar-
bete, denna sträfvanden, outtröskan för de sinner, det måtte väl vara lif. Att
däremot bara sitta dag ut och dag in vid ett skrifbord och diktas, det kan ja
vara en smula överfligt. —

Jag älskar dig mycket min to, och det är sant att jag just sålvar
dig mest, då jag är mest främmande. Alla äro sanna och obehändiga
utan den. Och jag själf kan prata rätt bra på tu man bord, men i sällskap
är jag så dum och tråkig. Du är så oelastiskt söt. Den sanna —